

להגיש כתבי אישום נגד אריאל שרון ונגד בנו, עקב העדר ראיות מספיקות להעמדה לדין. סערה ציבורית נוספת התעוררה גם לאחר החלטה זו. ספחים של הפרשה עוררו אף הם סערות תקשורתיות: זכות השתיקה עליה שמר גלעד שרון, וסירובו למסור מסמכים וקלטות שהיו ברשותו; הדלפת טיוטת כתב האישום לעיתונות - אותו כתב אישום המייחס עבירה של קבלת שוחד לאריאל שרון ולבנו גלעד.

הקורא זאת בודאי התפלא: מה זה עושה כאן? האם זה לא טעות של הדפוס? ובכן התשובה היא: לא! גם אני קשור לנושא הזה. איך?

ובכן, הסיפור מתחיל שיום אחד קבלתי צלצול טלפון מאיש עסקים החי ופועל בסירוגין בארץ וביוון, אשר פנה אלי והודיע לי שהוא בקשר עם אנשי מפלגת השלטון ביוון-פאסוק-שהם גם באינטרנציונל הסוציאליסטי והביעו את רצונם לבקר בארץ. כנראה הם רצו לערוך ביקור כזה לפני הבחירות שם.

מצדנו היינו פתוחים ליחסים אתם; עניתי שאבדוק את הנושא, אבל לא נוכל לשאת בהוצאות הכספיות, עקב מצבנו הכספי. הוא ענה שאין בעיה מבחינה זו. בדקנו את הנושא עם שגרירנו ביוון ולבסוף נתתי את הסכמתנו. הכנו תכנית והבאנו אותם לועידת המפלגה בה היינו צריכים לבחור באהוד ברק כמועמדנו לראשות הממשלה. הם רצו להצטלם אתו. לכן, כיון שהיה קושי בקביעת פגישה, כי ברק היה תמיד עסוק, הבאנו אותם לאחורי הבמה, חיכינו שאהוד יבוא לברך אותם. הצלם היה בהיכון, אהוד בא בצעדים נמרצים נתן יד ליושב-ראש המשלחת ובפניה אלי אמר: "היכן כאן השירותים?" "...והלך. נדהמתי מהמהירות שגילה ואני חושב שהוא גם השאיר את האורחים פעורי-פה.

באותם ימים לא ידענו מה מסתתר מאחורי ביקור משלחת זו, שבעצם תוכנת על ידי איש העסקים אפל בכדי לפגוש את ראש הממשלה שיוכל להשפיע על היוונים על מנת לעזור לו (לאפל) בנושא האי המדובר. קבלתי אז טלפון משני תחקירנים של "ידיעות אחרונות" ונפגשנו בבית המפלגה. הם חקרו אותי על ההזמנה לאנשי "פאסוק". דברתי איתם גלויות ואף הראתי להם את המכתבים שהחלפנו איתם. אבל, זה לא היה סוף הפסוק לגבי. בעקבות כל מה שהתפרסם (גם אני רואיינתי על ידם לעיתון), הוזמנתי לחקירה - בפעם הראשונה בחיי! - ליחידה לפשעים בינלאומיים בפתח-תקוה. כמובן שמסרתי עדות מפורטת על חלקנו בהזמנה וזו התקבלה במלואה.

"שבוע ימים לבן"

המסורת מספרת שבזמנים עברו, כאשר נולד בן באזור הנקרא "ברור-חיל" היו מדליקים נר בחלון על מנת להודיע למרחקים שהילד נימול. באותם ימים, אחרי חורבן הבית השני, היהודים היו מדוכאים והמסורת והדת היו נשמרות במחותרת, במיוחד באזור הזה.

בחיינו בקבוץ ניסינו תמיד לשמר את המסורת ולכן הצעתי לחדשה ובהיוולד לילד, האב הגאה יעלה למגדל הסילו וידליק לפיד שייראה למרחקים. הצעתי הייתה תקפה גם להולדת בת. אביתר(זיגי) פריזל

שבאותם ימים כתב ספר בפורטוגזית על ברור-חיל חשב שצריך להיות רק בהולדת בן, כפי המסורת העתיקה. אני לא הסכמתי כי חיינו בקבוץ התבססו על ערך השוויון ועלינו לחדש מסורת גם על פי האידיאולוגיה שלנו.

דעתי התקבלה לבסוף ועד ימינו אנו נשמרת מסורת זו בקבוץ ברור-חיל.

כמעט שגריר...

הטלפון בבית מצלצל וחברי ישראל גת על הקו אומר לי "מושקה, אני עומד להיכנס ללשכתו של שר-החוץ יגאל אלון ורוצה להציע לו שתמונה קונסול בליסבון, פורטוגל. דברתי כבר עם ראש הממשלה רבין והוא מסכים. אתה מוכן?". אחרי רגע של הפתעה עניתי לו: "אם אלון יסכים אהיה מוכן לשקול את ההצעה". אלון רשם לפניו את ההצעה, אבל, הדיפלומטים הקבועים של משרד החוץ הזדרזו והחליטו לשלוח לשם קונסול זמני, רובי אלדר שבסופו של דבר נורה על ידי אנשי הארגון לשחרור פלשטין ונפצע, וכך ניצלתי... והמשכתי בעבודתי. רובי החלים מפציעתו ואחר-כך כיהן כשגריר.

בפעם אחרת קבלתי הצעה דומה כאשר ליוויתי את שמעון פרס בנסיעה לברזיל ובהיותנו בברזיליה בשגרירות ישראל, בזמן שהשגריר יצא לרגע מהחדר, פרס שהיה אז ראש האופוזיציה שאל אותי: "האם תרצה להיות שגריר בברזיל?" הופתעתי מהשאלה ומ"הצעתו" הפתאומית, ואחרי כדקה עניתי לו: "קודם תהיה אתה ראש ממשלה..." וכך כמעט הייתי שגריר....

כמעט חבר-כנסת...

למרות שבחיי העירוניים הייתי קשור לנושא הפוליטי, ליבי אף-פעם לא יצא אליו, מבחינת הרצון לקבל תפקיד ייצוגי (כפי שקורה היום להרבה אנשים, במיוחד לצעירים).

אמנם, כאשר הייתי בשליחויות בחוץ לארץ, האנשים שם חשבו, שעקב פעולותיי אנסה בחזרתי ארצה להיבחר לכנסת, הדבר לא משך אותי כלל. פעלתי תמיד בשטח ההסברה וראיתי בזה שדה מתאים לי.

התחנכנו בתנועת הנוער ובקבוץ למלא תפקידים כאשר הציבור קבע שיש לנו הכישרון והיכולת לכך ולכן אף-פעם לא חיפשתי תארים נכבדים ולא הצעתי את עצמי לתפקידים לשם הכבוד שבהם.

כך, עבדתי גם במפלגה, אם ביום-יום ואם לקראת בחירות שונות, עד שפתאום, כאשר החליטו להרכיב את רשימת מועמדי המפלגה לכנסת ה-18 והיו צריכים להציב 120 שמות, פנו גם אלי בבקשה שאסכים שגם שמי יופיע שם. הופתעתי! ידעתי שהמפלגה עוברת תקופה קשה ובודאי לא הרבה אנשים מהרשימה הזו ייבחרו, אבל הרגשתי שההצעה רצתה לתת לי כבוד ואולי כעין פרס על מסירותי לעקרונות התנועה, ... והסכמתי. כך, אם תפשו ברשימה הרשמית שהוגשה בפני ועדת הבחירות המרכזית של המדינה לכנסת ה-18 תגלו שבמספר 72 מופיע השם אברהם הצמרי... אמנם לא נבחרתי, אבל אוכל תמיד לומר שכמעט הייתי חבר בכנסת ישראל....